

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤ ΓΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἑταρῶν. σσ. 20. — 'Εν τῶ ἔξωτ. σσ. 30.
 ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαρ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑκάς λ. 20, κατὰ μὲν λ. 15, ἕως ἢ ἑξαμερῶν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ. ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλιπποῦ κατὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

ΓΕΝΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖται ὅτι κατ' ἀπόστασιν τῆς Γενικῆς τῶν μετόχων Συνελεύσεως, ληφθεῖσαν ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτῆς συνεδριάσει τῆς 19 Μαρτίου ἐ. ἐ. ὁ Γενικός τῆς Τραπεζῆς Ἰσολογισμός, ἀντὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου φθίνοντος, δημοσιευθήσεται ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ἰανουαρίου, ὅπως συμπεριληφθῆ καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Παιρισίαις Πρακτορείου.

'Εν 'Αθήναις, τῇ 29 Δεκεμβρίου 1882.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Τραπεζῆς)

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΡΑΣ ΙΑΚΩΒΑΤΟΣ

'Ἡ ἐκλεκτικότης τοῦ θανάτου κατήντησεν ἐπιρόχος. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καθ' ἣν ἐφρονέετο ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν ὁ Γαμβέττα, ἀπέθνησκεν ἐν Κεφλληνίᾳ ὁ **Ἰακωβάτος**. Τί ἔστος αὐτὸ τὸ 1882! 'Ἡ νεκρολογία του εἶναι ἀποδυνατωτέρα τῆς ζωολογίας του. Κατ' αὐτὸ ἀπέθανεν ὁ **Γαριβάλδης**· κατ' αὐτὸ ὁ **Δάρβιν**· κατ' αὐτὸ ὁ **Λογγφέλω**· κατ' αὐτὸ ὁ **Ἐμερσων**· κατ' αὐτὸ ὁ **Λουὶ Μπλάν**· κατ' αὐτὸ ὁ **Γαμβέττα**· κατ' αὐτὸ ὁ **Ἰακωβάτος**· κατ' αὐτὸ ὁ **Τρόλλοπ**. 'Ἡ βιολογία, ὁ κοινωνισμός, ἡ ποιήσις, τὸ μυθιστόρημα, ἡ ἐπανάστασις, ἡ ῥητορικὴ, ἔλαβον ἀνά μίαν πληγὴν ὑπὸ τοῦ φοβερωτέρου ὄλων τῶν τραμπούκων θανάτου. Κτυπᾷ . . . ζῆτῶν πάντοτε τὸν καλλίτερον. 'Ἐχει ὀρέξεις χρυσταλίδος· δὲν τοῦ ἀρέσει ἡ γλῶσσά καταδιώκει τὰ ἀνθρ. Δὲν εἶναι ἐχθρὸς τῆς ζωῆς. 'Ὅ, τι μισεῖ, εἶναι τὸ πνεῦμα

ἐν τῇ ζωῇ. Καὶ ἐνῶ ἀφίνει ἑκατοντούτεις κοινούς γέροντας νὰ σύρῃσι τὰ μόλις συγκρατούμενα κόκκαλά των, ἐκλέγει τὴν νεότητά, ἀνθολογεῖ τὸ κάλλος, προσβάλλει δι' ἀοράτου βολῆς τὸν σταδιοδρόμον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δρόμου του. 'Ὅλα τυφλά ἐν τῷ κόσμῳ· μόνος ὁ θάνατος εἶναι ἐξυδερκέστατος!

* *

Δὲν ἀναλογεῖ ὁ θάνατος τοῦ Ἰακωβάτου ἐν Ἑλλάδι πρὸς τὸν θάνατον τοῦ Γαμβέττα ἐν Γαλλίᾳ. 'Ἦτο καὶ αὐτὸς δυνατὸς ῥήτωρ, ἀλλ' ὁ Ἑλλῆν Γαμβέττα ἦτο ἄλλος· αὐτὸν πρὸ πολλοῦ ἐσημάδευεν ὁ θάνατος, καὶ μᾶς τὸν πῆρε πρὶν τοῦλάχιστον τὸν ἐννοήσωμεν· διότι τὸν δεληγεώργην μόλις τὸν ἠσθάνθημεν, ἀλλὰ δὲν τὸν εἶχαμεν ἐννοήσει. οὔτε ζῶντα, ἀλλ' οὔτε μετὰ θάνατον ἀκόμη. 'Ὁ Ἰακωβάτος ὁμοῦς ὑπὸ μίαν ἐποψίν ἦτο ἀνώτερος τοῦ Γαμβέττα. Τί εἶναι ἡ μεγαλοφυΐα; εἰς ὅρισμός ἠδύνατο νὰ εἶναι καὶ οὗτος· τὸ ἰδιοῤῥυθμον ἐν τῇ ἀληθείᾳ. Τοιοῦτον ἄκρον ἄκτων ἰδιοῤῥυθμίας ἦτο ὁ πρὸ ὀκταήμερου ὡς ἀρχαῖος ἀναχωρητῆς χριστιανὸς ταρεῖς πρῶτην Βουλευτῆς Πάλλης. 'Ὅχι ἡ ἰδιοῤῥυθμία τοῦ ματαιοδοξοῦ, ἀλλ' ἡ ἰδιοῤῥυθμία τοῦ μεγαλοφυοῦς. Νὰ βλέπωσι τοῦτον τὸν χάρτην λευκὸν δύο ἑκατομμύρια κεφαλῶν καὶ εἰς καὶ μόνος νὰ τὸν βλέπῃ μαῦρον. Καὶ νὰ εἶναι ὁ ἕνας ἐν τῇ ἀληθείᾳ. 'Ὁ ἕνας τότε θεωρεῖται παράφρων ὑπὸ τῶν πολλῶν· καὶ δικαίως· μόνη δὲ ἡ ἱστορία μίαν ἡμέραν τὸν ἀποκαλεῖ ἥρωα τοῦ πνεύματος. Τοιοῦτος παράφρων ἦτο ὁ Ἰακωβάτος καὶ τοιοῦτος ἦρωα θ' ἀναγραφῆ ποτε ἐν τῇ ἱστορίᾳ.

* *

'Ενθυμούμεθα. 'Ἦτο ἀθηναϊκὸς 'Οκτωβριος· δηλ. Μάιος. 'Ἡ ἡμέρα ἐκολύμθα ἐντὸς τοῦ κυανοῦ καὶ τοῦ γρυσίου. 'Ἦτο γνωστὸν ὅτι τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἤρχοντο οἱ ἀδελφοὶ Ἰακωβάτου. 'Ἀσ' ἦς ἐν μέσῳ μιᾶς συζητήσεως ἐρρίθη ὑπὸ τοῦ κ. Κουμουνοῦρου τὸ Διάταγμα τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς

θείς διὰ τοῦ βραπίσματος τοῦ Ἰακωβάτου ὠνομάζετο ἂν δὲν ἀπατώμεθα, Βερέτας.

*

Τὸ μίσός του κατὰ τῶν παπᾶδων ἦτο τόσον, ὥστε οὐδέποτε μετέβη εἰς ἐκκλησίαν. Ὅλας τὰς ἀκολουθίας τὰς ἔλεγον μόνοι τους οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ κατ' οἶκον.

Μίαν ἡμέραν ζητεῖ νὰ τὸν ἐπισκερθῆ εἰς στενός του φίλος ἱερεὺς, Παπαγιάννης τὸ ὄνομα.

Ἐπὶ τῆ ἀναγγελίᾳ τοῦ ὑπηρετοῦ, εἰπέ του, λέγει, πῶς δὲν τὸν γνωρίζω.

Ὁ πτωχός ἱερεὺς διαμαρτύρεται.

Ὁ δὲ Ἰακωβάτος :

— Τὸν Γιάννη μάλιστα, τὸν γνωρίζω, τὸν Παπαγιάννη δχι. Ἄν θέλῃ νὰ βγάλῃ τὰ βῆσα καὶ νάλῃ, θὰ τὸν δεχθῶ πολὺ εὐχαρίστως.

Ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὅπου ὑπερησπίζετο μίαν ὑπόθεσιν, ὁ ἀντίπαλος δικηγόρος ὕβρισε τὸ καπέλλο του.

Ὁ Γιωργαντάρης ἀναπαντῶν :

— Τὰ καπέλλα τῶν Ἰακωβάτων εἶναι ἀπὸ μέσα μυαλὰ καὶ ἀπ' ἐξῶ ἀφρονίαι.

*

Ὅτε εἰς τὴν προτελευταίαν περίοδον τῆς Βουλῆς ἐξελέγη ὁ ἀδελφός του Πρόεδρος, ἐστάλη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἀστυνομικὸς κλητῆρ, ὅπως τοὺς ἰσχυρετῆ κατὰ τὰ συνήθη τῆς βουλευτικῆς πολιτείας.

— Τί θέλεις ; τὸν ἐρωτᾷ ὁ Γιωργαντάρης.

— Μ' ἔστειλαν γιὰ κανένα θέλημα.

— Δὲν εἴμθεθα ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν (Καὶ ἀλλάσων τόνον φωνῆς;) Πήγαιν' ἀπ' ἐδῶ !

*

Καὶ ἡ οἰκία του, ὡς λέγουν, εἶναι ἰδιόρρυθμος ὡς αὐτὸς ὁ ἴδιος. Εἰσερχόμενος προσβάλλεται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ τριπλοῦ ἐμβλήματος τῶν Ἰακωβάτων. Σύγκειται δὲ τὸ σύμπλεγμα αὐτὸ ἐκ μίαις ποιμαντορικῆς βάρδου, ἐνὸς σφραγῆς καὶ μίαις γλαυκός. Ἡ ποιμαντορικὴ βάρδος ὡς ἐμβλημα τοῦ ἀδελφοῦ τῶν τριῶν, τοῦ ἀοιδίμου Τυπάλδου Σταυρουπόλεως, χρηματίσαντος Διευθυντοῦ τῆς ἐν Χάλκῃ ἐμπορικῆς Σχολῆς. Ὁ ὄχις σύμβολον τοῦ Ἰατροῦ Χαραλάμπους· καὶ ἡ γλαυκὸς σύμβολον τοῦ Δικαίου διὰ τοὺς δύο ἀδελφούς, τὸν Γιωργαντάρην καὶ τὸν Νικολετάρην, διότι καὶ οὗτος εἶναι κάτοχος τοῦ Ἰονίου Δικαίου.

Ἡ οἰκία των εἶναι κτισμένη κατὰ ῥυθμὸν ἑλληνικόν· ἐντὸς δὲ εἰκόνες ἀρχαῖαι, τοῦ Παρθενῶνος, τοῦ Ἐρεγθείου. Ἐν δωμάτιον ἰδιαιτέρον, πάντοτε κλειστόν, περιέχον τὸν θρόνον καὶ τὰ ἱερὰ ἄμφια τοῦ ἀδελφοῦ των Σταυρουπόλεως, καὶ γνωστόν ὑπὸ τὸ ὄνομα : ἡ κίμαρα τοῦ Δεσπότη. Ἡ Βιβλιοθήκη τοῦ Γιωργαντάρη πολυτιμωτάτη. Περιτοιγίζεται δὲ ὁ οἶκος ὑπὸ κίπων οὓς κατεσκευάζον ἀγοράζοντες ὄλονεν περίξ οἰκόπεδα, κατεδαφίζοντες αὐτὰ. μεταβάλλοντες εἰς κῆπον καὶ ἀπομονοῦντες οὕτω τὸν ἀρχικόν των πύργον. Τοιαύτη περιέργως πως ἦτο ἡ μονομανία καὶ τοῦ Γαμβέττα ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπαυλίαν του, διὰ τὴν ἀπομόνωσιν τῆς ὁπίας ἐσχάτως δὲν ἐρεῖσθη καὶ μίαις οἰκίας τοῦ μεγάλου Βαλζάκ, κατεδαφίσας καὶ ταύτην καὶ μεταβαλὼν εἰς περιβόλον. Εἰργάζετο δὲ προσωπικῶς καὶ ἐπεσπάτει μετὰ τῶν τεκτόνων, μεθ' ὧν καὶ συνέντρογεν. Ἦθελε παντοῦ στερεότητα ἀγγλικήν. Ἄγγλος δὲ ἦτο καὶ τὸ αἶσθημα τῆς καθαριότητος.

*

Ἡ δίκαια τοῦ Γιωργαντάρη καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του, καὶ αὐτὴ ἰδιόρρυθμος.

Ἄν καὶ καταπληκτικῆς εὐρωστίας, οὐδέποτε ἀρρωστήσας

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 396)

— Μὰ τὴν πίστιν μου, δὲν εἶδα ἄλλον ἐπιβάτην, εἰμὴ μίαν καλογραῖαν, ἀπῆντησεν ὁ ἄνθρωπος, συγκινηθεὶς ἐκ τῆς ἐλευθεριότητος τοῦ Μηνᾶ. Καὶ ὅποια καλογραῖα ! Ἰσραῖον πρόσωπον, σὰς ὀρμίζομαι, ἀθῆντα. Δὲν εἶναι ἁμαρτία, ὅλα τὰ ὠραία φρούτα νὰ πέφτουν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν τῶν μαύρων, τῶν καλογέρων ! Αὐτοὶ ἔχουν τὰς λειτουργίας, αὐτοὶ τὰ ψυχικά, αὐτοὶ τὰ γλυκὰ κρασιά, αὐτοὶ καὶ τὰς ὠραίας γυναῖκας ! Τί κακὰ γράμματα εἶχεν αὐτὸς ὁ τόπος ἐδῶ εἰς τὸ κεφάλι του, διὰ νὰ ἔχῃ αὐτοὺς τοὺς μαυροκόρακας νὰ τὸν καταμαυρίζουν. Ὁμαρτων. Κύριέ μου ! Καὶ ἕνας πτωχός ἄνθρωπος, ἀπὸ δουλεύση ὄλην τὴν ἡμέραν καὶ ἔλθῃ ἡ ψυχὴ του εἰς τὰ δόντια, νὰ μὴν ἔχῃ τὸ βράδῃ μισὴν ὀκτὼν κρασί νὰ βρέξῃ τὰ χεῖλην του ! Καὶ νὰ μὴν ἔχῃς γυναῖκα εἰς τὴν ὑποταγήν σου, νὰ σοῦ λέγῃ ἡ ἰδία ἡ γυναῖκά σου ὅτι θὰ κο-

λαθῆς, ἂν πλαγιάσῃς μαζὺ τῆς, καὶ νὰ τρέγῃ εἰς τὸν καλόγηρον νὰ τοῦ κοιβαλᾷ κάθε ἡμέραν προσφορὰς καὶ εὐλογούδια καὶ κόλλυβα ! Τοῦτο εἶναι ποῦ με ξεθεῖνει !

— Καὶ κανεὶς ἄλλος δὲν τὴν συνώδευε τὴν καλογραῖαν ; ἠρώτησεν ὁ Μηνᾶς, δράξας τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ὁ πορθημεὺς ἀνέπνευσε.

— Κανεὶς, σὰς ὀρμίζομαι, μὰ τὴν πίστιν μου. Φαίνεται ὅτι αὐτὴ δὲν εὐχαριστεῖτο εἰς τὸ μοναστήριον καὶ εἰμπορεσε νὰ δραπετεύσῃ, καὶ ἐπῆρε τὸ φύσημά της δι' ἄλλου, διὰ ν' ἀλλάξῃ τὸν ἀέρα της. Ἄν εἶγεν ἀνάγκην συντρόφου εἰς τὸ ταξεῖδίον της, εὐχαρίστως θὰ ὑπήγαίνα ἐγὼ, σὰς λέγω ! Ἀλλὰ πόσον βαρεῖα εἶναι ἡ καταδίκη, νὰ κυλιέσαι ἐδῶ, εἰς τοὺς πόδας τῶν καλογέρων, ἐργασίαν νὰ μὴν ἔχῃς πάντοτε. Ἄσπρα νὰ μὴν παίρνῃς ἀρκετά, καὶ νὰ μὴν εὐρίσκειται μηδὲ στάλα κρασί, διὰ νὰ βρέξῃς τὸν λάρυγγά σου τὸ βράδῃ, πρὶν πλαγιάσῃς ! Καὶ ἡ γυναῖκά σου νὰ τρέγῃ εἰς τοὺς καλογέρους, νὰ κάμνῃ νηστείας, ἀγρυπνίας καὶ προσευχάς, καὶ νὰ ζιτᾷ νὰ κάμνῃ θαύματα ! Ἰδοὺ μία γυνή, ἥτις δὲν ἔμαθε νὰ κάμνῃ θαύματα. Εἶναι αὐτὴ, ὅπου ἀπερᾶσαι καὶ φεύγει ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῶν καλογέρων.

— Ὁ κυβερνήτης αὐτοῦ τοῦ πλοίου, ἠρώτησεν αὐτὴς ὁ Μηνᾶς, τί ἄνθρωπος εἶναι ; Τὸν γνωρίζεις ;

— Ὁ κυβερνήτης φαίνεται νὰ εἶναι καλὸς ἄνθρωπος, εἶναι ὁ γέρο-Γιάκωμος, τὸν γνωρίζω, ἔφαγα τὸ ψωμί του. Εἶναι παλαιὸς ναυτικός. Δεκαπέντε ταξεῖδια ἐκάμαμεν μαζὺ. Ἐ-

ΔΙΚΗ ΒΕΛΕΝΤΖΑ

πολλῆς ῥώμης, ἐπαθρομένοις πάντοτε εἰς τὴν δύναμιν τῶν γρόνθων του, ἠκολούθει ὁμῶς δίκαιαν φιλασθένου. Οὐδέποτε ἐζήρητο νύκτα, οὐδέποτε αὐγὴν. Γνωστὸν ὅτι τὸν γεμῶνα ἔπινον πάντοτε χλιαρὸν ὕδωρ καὶ τὴν νύκτα ἐκαλύπτοντο θηριώδως. Τὸ ἔσπερας οὐδέποτε ἔτρωγον· μόνον τὴν μεσημβρίαν· ἀλλὰ καλὰ. Ἐὰ περισσεύοντα ἐκ τῆς μεσημβρινῆς τραπέζης ἐσυνεῖθιζεν ὁ Γιωργαντάρης νὰ τὰ παραλαμβάνῃ μόνος του καὶ νὰ τὰ θάπτῃ μόνος του περίξ μίαις λεμονάς, ἢ ὑπερβολικῶς ἡγάπα, προσωπῶν πάντοτε :

— Νὰ φάγῃ καὶ ἡ καυμένη ἡ λείμωμια.

Ἦτο δὲ εἰς ἄκρον φιλανθῆς.

*

Ἡ παρρησία του καὶ ἡ εὐκρίνειά του ἦσαν μοναδικά.

Ἐψιθυρίζοντο τὰ περὶ σιμωνίας τῶν Ἐπισκόπων, ὅτε ὁ Ἐπίσκοπος Κεφαλληνίας Κομποθέκρας ἐζήτησε νὰ τὸν ἴδῃ.

Εἰς τὸν ἀγγελὸν τοῦ Κομποθέκρα ὁ Γιωργαντάρης ἀπάντησε :

— Εἰπέ εἰς τὸν δεσπότην, ὅτι τὸ σπίτι μου δὲν εἶναι οὔτε μέγαρον ὑπουργοῦ, οὔτε γραφεῖον ἀνακρίσεως.

*

Ὁ προσφιλέστερός του συγγραφεὺς ἐκ τῶν ἀρχαίων ἦτο ὁ Ηλάτων. Ἐκ δὲ τῶν Ἰταλῶν ἀπεστήθηζε τὸν Δάντην καὶ τὸν Τορκουάτον Τάσον.

Περὶ τοῦ Γιωργαντάρη Ἰακωβάτου ὡς ῥήτορος καὶ ὡς πολιτευτοῦ ἐν προσεχῇ ἀρθρῳ.

Καλιδάν.

φορτόναμεν ἄλλας ἀπὸ ταῖς Φώκαιας. Ὁ γέρο-Γιάκωμος εἶπε πάντοτε μανίαν τὰ τραβᾷ κατ' εὐθείαν ἐναντίον τοῦ ἀνέμου.

Ἡ θάλασσα ἐβαίνει μέσα ἀπὸ ταῖς μποκακπόρτες, τὸ ἄλατι εἴμονε, ἐγίνετο θάλασσα, καὶ ὁ γέρο-Γιάκωμος δὲν τοῦ ἐκακοραίνετο διόλου. Τόσον τὸ καλλίτερον, ἔλεγεν, ἡ θάλασσα εἰς τὴν θάλασσαν. Ἡ νὰ αὐγατίσῃ, ἢ νὰ λυώσῃ.

— Αοιπὸν εἶναι βιψοκίνδυνος θαλασσίνοσ ; εἶπεν ὁ Μηνᾶς.

— Εἶναι κεφάλι ἀγύριστο. Ὅλα γυρίζουν γύρω του. Ὁ ἀνεμος, ἡ θάλασσα, τὸ πλοῖον, ὁ ἐργάτης μὲ τὴν μανέλλαν, τὰ πανιά, τὰ ἐξάρτια, καὶ αὐτὴ ἡ ξηρὰ φαίνεται νὰ γυρίζῃ, καὶ αὐτὸς ὁ οὐρανός, ὅταν πλέῃ εἰς τὸ πέλαγος. Τὸ τιμόνι γυρίζει, ἡ πλώρη γυρίζει, ἡ πρῶμνη γυρίζει. Μόνον τὸ κεφάλι τοῦ γέρο-Γιάκωμου δὲν γυρίζει. Οὔτε ἡ μανέλλα τοῦ ἐργάτη ἠμπορεῖ νὰ τὸ γυρίσῃ οὔτε τὸ τιμόνι τοῦ καραβιοῦ. Πέντε φορὰς τὸ ἔρριξεν ἐξῶ ἀπὸ πείσμα, διὰ νὰ μὴ κάμῃ τὸ θέλημα τῶν ναυτῶν. — Καπετὰν Γακουμῆ, φούντα, καὶ χαθίκαμεν. — Ἐμπρός ! στὸ διάβολο γεμάτα, ἀπάν' τὸν ἀγέρα ! Καὶ τὸ ἐβοόλιαξε. — Καπετὰν Γακουμῆ, ὄρσοτα καὶ θὰ πέσωμεν ἐξῶ. — Φούντα, καὶ κατὰ διαβόλου· τὸ δικὸ σας νὰ μὴ γένῃ ! Καὶ τὸ ἔρριξεν ἐπάνω εἰς μίαν ξέραν.

— Ἀλήθεια ; εἶπεν ὁ Μηνᾶς καταληρθεὶς ὑπ' ἀνησυχίας· εἶναι τόσον πείσμων αὐτός ;

— Εἶναι κατὰ διαβόλου. Εἰμπορεῖ νὰ πνίξῃ κόσμον, καὶ ζώσων, καὶ πάλιν κόσμον. Ἄν τὴν ἔχει γλυττώσει ἕως τῶρα ὁ ἴδιος, ἢ κανένα ἄγιον θὰ ἔχῃ βοηθὸν ἢ κανένα διάβολον.

Ὁ κ. Τυπάλδος ἐφάνη ἡμῖν καθ' ὄλην τὴν ἀγόρευσίν του ῥήτωρ κεκτιμένος πολλὰ προσόντα ἅτινα τὸν κατατάσσου μετὰ τῶν πρώτων : Ἄν ἡ γλυκύτης τῆς φωνῆς του συνεδέετο μὲ ἴσιν ποσότητα, μὲ ἀνάλογον ἐντασιν, θὰ διέπρεπε καὶ ὡς ῥήτωρ ἐν τῷ κοινοβουλίῳ. — Ἰδία τὸν διακρίνει ἡ λεπτότης ἐκείνη τοῦ λόγου καὶ τοῦ πνεύματος, ἥτις δὲν ἔχει χρεῖαν πολλοῦ πατάγου καὶ πλειοτέρου ἐνθουσιασμοῦ. Μόνη της ἀπαστράπτει ὡς ἀδάμας γυμνός χωρὶς ἀκόμη νὰ προσαρμωθῇ εἰς τὸν δακτύλιον. — Εἶναι πολλάκις χαριτολόγος καὶ ἄλλοτε εἰρων, μέχρι τοῦ σημείου τοῦ νὰ μὴ τὸν ἐννοῇ τὸ ἀρροατήριόν του· καὶ πάλιν εἶναι τόσον ἀπλοῦς, ὥστε νὰ τὸν ἐννοοῦν καὶ οἱ ἔνορκοι !

Ἐπιμεινόμεν ὀλίγον εἰς τὸν κ. Τυπάλδον, διότι οἱ λοιποὶ δικηγόροι σχεδὸν ἐστράφησαν περὶ αὐτὸν ὡς πολλοὶ πλανῆται περὶ τὸν ἥλιον· ἡ παρομοίωσις εἶναι ὀλίγον ὑπερβολικὴ, πλὴν δὲν ἔχομεν ἄλλην προχειροτέραν.

Ὁ κ. Βλάχος θυμωθεὶς εὐθύς ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου του ἀνέπτυξε θερμὴν ὑπεράσπισιν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ κατηγορουμένου, ἑλθὼν ἐπικουρικός εἰς τὸν κ. Τυπάλδον.

Εἰς τῶν ἐνόρκων ἐτόλμησε κατὶ νὰ ἐρωτήσῃ, ἢ νὰ διακόψῃ τὸν συνήγορον, ἀλλὰ τότε ὁ Πρόεδρος πρώτην φορὰν ἐξαγριωθεὶς ὡς θηριοτρόφος, ἐπιβάλλει σιγὴν εἰς τὸν πᾶνθηρα ἐνόρκον καὶ ἐπανακτάται ἡ τάξις.

Ὁ κ. Καλογερόπουλος συνήγορος τοῦ Γκορζῆ ἀνέπτυξε καὶ αὐτὸς διὰ τῆς γνωστῆς ἀκμαιότητός του ὑπερά-

Ἄλλὰ τὸν διάβολον πιστεύω θὰ ἔχῃ, διότι ποῦ νὰ τὸν εὔρῃ ὁ γέρο-Γιάκωμος τὸν ἅγιον ; . . .

Ἐνῶ ὁ πορθημεὺς ἐξηκολούθει ἔτι νὰ λέγῃ, ὁ Μηνᾶς τὸν ἀπεχειρέτισε διὰ νεύματος τῆς κεφαλῆς καὶ ἀπεμακρύνθη τρέχων. Ὁ πορθημεὺς τὸν ἐκύτταξε μετ' ἀπορίας.

— Τί ἔπαθεν αὐτός ; εἶπε· κατὶ θὰ ἔπαθεν. Ἄλλ' ἂς ὑπάγω τώρα νὰ βρέξω τὴν γλῶσσάν μου, διότι δὲν μοῦ ἔμεινε πλέον σάλιο . . .

Ὁ δὲ Μηνᾶς μετέβη πρὸς τὸν Ἰωάννην Βενδικὴν καὶ τῷ διηγήθη ὅσα ἤκουσε παρὰ τοῦ πορθημεῖος.

— Καθὼς μοι λέγει αὐτός, εἰπέπεν, ὁ κυβερνήτης εἶναι παραπολὺ πείσμων καὶ εἶναι κίνδυνος νὰ συμβῇ δυστυχίμα.

Ὁ Ἰωάννης ἔσεισε τὴν κεφαλὴν.

— Δὲν εἶναι ὁ σκοπός μου νὰ γείνω θεῖα πρόνοια, ἀπῆντησε, καὶ ματαίως πᾶς ἄνθρωπος θὰ προσεπάθει νὰ προλάβῃ ὅ,τι εἶναι γραπτόν.

— Πιστεύεις, κύριέ μου τὸ πεπρωμένον ;

— Πιστεύω εἰς τὴν θεῖαν Πρόνοιαν, καὶ πάντοτε θὰ πιστεύω εἰς αὐτήν, φίλε Μηνᾶ. Διὰ τοῦτο περιφρονῶ πᾶσαν ἀνθρωπίνην προσπάθειαν.

— Αοιπὸν πρέπει νὰ ἀφῆνωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς εἰς τὸ βεῖμα τῆς τύχης ;

— Ὅχι, ἀλλὰ νὰ ἀκολουθῶμεν προσεκτικῶς τὰ γεγονότα καὶ νὰ μὴ ζητῶμεν νὰ προδράμωμεν αὐτῶν.

— Αοιπὸν τώρα τί θὰ πράξωμεν ;

σπισιν ζωντανήν : όταν όμως εις μίαν αποστροφήν του λόγου του ρητορικήν

— Ο κακούργος, είπεν, Γκορτζής, ο πλαστογράφος Γκορτζής, ο θηριώδης ούτος πελάτης του ολίγον έλειψε να του αφαιρέση τον λόγον!

Μας ήρесе πολύ ή σκηνή καθ' ήν εξήτησε ν' αναγνώση έγγραφον πρώην ύπουργού, ο κ. Πρόεδρος ήθέλησε να τον έμποδίση, αυτός επέμενε, και τότε οι συνάδελφοί του—Οχι Νικολάκη, —Μή Νικολάκη, —Βρε αδελφέ Νικολάκη, ήρχίζαν να του φρονάζουν ώσαν έπρόκειτο να προβή εις καμμίαν ανθρωποθυσίαν! Ήκούσαμεν και μίαν λατινικήν φράσιν εκ του στόματός του ratihabito mandato esse comparetur, και άθελα και άκακα πάλιν άνεμνήσθημεν τον Μεανώ, και έλησμονήσαμεν προς στιγμαίν τον εύφωά φίλον μας Καλογερόπουλον.

Ο κ. Πονηρόπουλος, τον γνωρίζετε είναι άπόλυτος άγορεύσει, όταν δεν έχη επιχειρήματα άλλ' όταν έχη, δεν άγορεύει πλέον, άποστηθίζει! Υπερησπίσθη τον Κετσέα χωρίς ν' άποφύγη και μίαν άκτοπλοΐαν και να προσεγγίση εις όλους τους άλλους κατηγορουμένους. Μας ήρесе πολύ ή φράσις του—Το θρέμμα της οικονομικής ύπηρεσίας, την οποίαν άπέδωκεν εις τον κ. Σωτηρόπουλον και το όποϊον ήμεις εξηγήσαμεν, το **θρεψτάρι**. Έδω έπρεπε να σταματήσουν αι άγορεύσεις των κ. δικηγόρων, διότι ούδεις άλλος των κατηγορουμένων είχεν ανάγκην συνηγορίας, άφου ο κ. Εισαγγελεύς εκηρύχθη ύπερ της άθωώσεως αυτών. Αλλά τα πρέποντα εν Ελλάδι ύποχωροϋσιν εν γενει μεν, πρό πάντων όμως όταν πρόκειται περι **κουβέντας**. Αυτή ή κυρία Γλωσσού θα τα πη εν ανάγκη και μοναχή της.

Ο κ. Μαυρομαρξής επιστημονικός αναλαμβάνει να λύση το ζήτημα της κατηγορίας του Σαμοθράκη, και παρακατιον λέγει θα εισέλθη εις το θέμα.

Ο κ. Παπαλεξανδρής προθέτει τινά ύπερ των πελατών του, ο Βλασσόπουλος μερικά ύπερ του ίδιου του, και άφίεται εις τον κ. Μπουφεδήν να καταφέρη το τελευταϊον κτύπημα επί της κεφαλής των ένόρκων.

— Θαλάσσαν! θαλάσσαν! σχεδόν εφώνει όλος εκείνος ο πληθυσμός το όποϊον ο Βελέντζας έσυρε μεθ' έαυτού εις την Σαχάραν του Θηβαϊκού ελλείμματος, όταν ο κ. Πρόεδρος ήρξατο άναγεοραλιών την ύπόθεσιν. Το θαλάσσα αυτό δύνασθε να εκλάβητε όπως θέλετε : ή ότι ο κ. Πρόεδρος τα έκαμε θαλάσσα, ή ότι μετά την πενθήμερον έδοιπορίαν εν τη ερόμω άπεράσισε να μάς κάμη και ένα ταξειδάκι θαλασσινό!

Έν τούτοις κατά την κρίσιμον ώραν της θέσεως των ζητημάτων ύπό του Προέδρου, σιγά σιγά άνακύπτει από τον κύκλον των ένόρκων ένα μαρκούτσι, το όποϊον θα συνείχετο βεβαίως με κάποιον **καργιλέ** ή με κάποιον ένορκον περισσότερον θεριακήν παρά νομοδιδάσκαλον.

Έτερος ένορκος άρελέστατα κατά την αυτην ώραν έστράφη προς τον όπισθεν του χάρτην δεικνύοντα την Αμερικικήν και ήρουνά προσεκτικώς όπως εύρη εν αυτώ ίσως τα όρια της... Μακρυνίτσας.

Έν τούτοις τα ζητήματα έτέθησαν, οι ένορκoi άπεσύρθησαν εις το ιδιαίτερον αυτών δωμάτιον, μετά μικρόν όμως εξήλθον διότι δεν άντελαμβάνοντο καλώς των ζητημάτων, ο άκούρατος Πρόεδρος τότε έσπευσε να τα καταστήση ολίγον

άκαταληπτότερα, οι ένορκoi επανήλθον εκ νέου εις το δωμάτιόν των και μετά δίωρον διάσκεψιν εξήλθον κρατούντες την άθώωσιν του Βελέντζα και των δέκα αυτου συντρόφων.

Η άθώωσις του Βελέντζα έστηρίχθη εις το άκαταλόγιστον αυτου πάσχοντος εκ **πατριομανίας**! Θέλετε να σας είπω και εγω την γνώμην μου επί της άποφάσεως αυτης; Εις την θεωρίαν του δοκτορος Γκάλλ οδδαμου είδον άναφερομένην πατριομανίαν, μητρομανίαν και! Αλλ' ο Γκάλλ δεν έλαβε φαίνεται ύπ' όψιν τους Έλληνας, δι' ους και πατρός και μητρός ίσοίωτερον και κερδοσκοπικώτερον είναι ή... πατρίς.

Κόκ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Από διάφορα έμπορικά μας άναγγέλλονται κρούσματα **γυνοκλοπιής**. Η νεα αυτη επιδημία έχει το κακόν να βγάζη παρά τους μηρούς, επί των λαγώνων, ύπό της επενδύσεως, ύπό της καμίζόλας των έπισκεπτομένων τα Καταστήματα Κυριών άποστήματα... κλοπιμαΐα. Η νόσος άναπτύσσεται ιδίως τας ημέρας αυτας. Προσοχή μεγάλη χρειάζεται, διότι οι Έμποροι όλοι έσχημάτισαν, ως έμάθομεν, υγειονομικήν ζώνην εναντίον πάσης επιδημικής εισβολής.

Μας έφυγε διά τα Μαύρα Βουνά του ο Έλλην του Μαυροβουνίου, ύποπρόξενος κ. **Α. Λεονάρδος** άφου έχόρτασεν ολίγας Αθήνας, άπερχεται να αναλάβη τα καθήκοντά του ως Γραμματεύς της αυτου Παραπροσβείας και μετά τα τυπικά του καθήκοντα την μελέτην του λαού εκείνου, του τόσον άπλοϊκού, άδιαφθόρου και εύρώστου το σώμα και την ψυχήν. Η θέσις του κ. Λεονάρδου τώρα πλέον ήτο άλλου. Έν σταδίου ένεργητικώτερον αλλά ή καττραμένη Βουλευτοδοϊκήσις εισήγαγεν εις το βρωμαϊκον τον αντίθετον της δαρβινικής επιλογής νόμον : τα κτήνη εις τας άνωτέρας θέσεις, οι άνθρωποι εις τας κατωτέρας. Και οι πολύ πολύ άνθρωποι εις καμμίαν.

Κλοπή εν τη ελληνική Προσβεία Κωνσταντινουπόλεως, όθεν μας γράφουν :

Ο μακαρίτης Κωνσταντινίδης αποθνήσκων ελησμώνησε, μεταξύ των άλλων, εις ους εκληροδότησε διάφορα ποσά, και μίαν άγαθοεργόν εταιρίαν. Μέλη αυτης τινά, οίονει διαμαρτυρόμενα, άπεσάσισαν εκδίκησιν. Την νύκτα της Τετάρτης εισήλθον εις την ελληνικήν προσβείαν με τον όσιον σκοπόν να λάθωσιν αυτοδικούντες την κληρονομίαν των, ήτοι τα ίερά σκεύη και άμφια του εν τη Προσβεία ναϊσκου, ανήκοντα, ως γνωστόν, τω αποθανόντι. Ανήλθον συναρμώσαντες δύο κλίμακας εκ των όπισθίων της Προσβείας, έθρασσαν τας ύέλους παραθύρου, εισήλθον, έκαμαν άνω κάτω μίαν θύραν, ίσχυράν ώσει πύλην φρουρίου, και ανθρακες ο θησαυρός. Τα πολύτιμα σκεύη από τινος φυλάσσοντα εν άλλω δωματίω, εύρον δι' εν αυτώ μόνον εν ώρολόγιον και εν δακτυλίδιον, ανήκοντα εις τον ύπάλληλον της Προσβείας κ. Μανωλόπουλον, και ένα άργυροϋν σταυρόν του Σωτήρος, πρώην κτήμα της

ελληνικής Κυβερνήσεως, νυν δε στελλόμενον τίς οϊδε προς τινα.

Αναντιρρήτως βαθύτατα κοιμώνται οι εν τη ελληνική Προσβεία.

Και λοιπόν ή Ίππική μας εταιρία προκηρύττει ως δώρον της πρωτοχρονιάς ίπποδρομίας τελεσθησομένας τας πρώτας Μαρτίου ημέρας, και ή Νέα Έφημερίς προσκαλει ό τους **φιλίππους** να λάθωσι μέρος εις τους άγώνας. Προσκαλείται λοιπόν ο γνωρίζων κανένα φιλίππον να τον ήλλη με φορτωτικήν προς τον κ. Καμπούρογλον, να ρωτή το ρηθέν ότι τον Μάρτιον εψόμεθα εις φιλίππους. και αν θέλετε να σας προφτεώσωμεν ήμεις τας ίπποίαις και φιλιπποδρομίας. Μία σειρά παράγεις εις το νηγιον ή εις το φίληρον σηματοστόλιστοι με μίαν μενιτέραν εις το μέσον διά τον Βασιλέα. Γύρω γύρω σχοικαί παλούκια εις κύκλον διά τους άγωνιζόμενους και τους θεατάς. Ολίγοι χωροφύλακες προς φρούρησιν αυτών. Η μισή Αθήνα παρατεταγμένη προς θεάν, φεσούμετα βροκάδων και παραμάναι μετά μουσών και σπρωκτών και πατήματα εις τους κάλους και βλαστημίας και μαζαμπαστονία κάπου κάπου. Παρέλασις δέκα ίπποδρόμων με τους Άγχιμνέντας των. Σκόνη όση θέλετε από τα πόδια των άλλων. Πεσιμιατα τριών **φιλίππων**—εύτυχώς εις τα μυλακά. Λιποθυμία και περιθάλψις αυτών εν θεωρείω. Νίκη του μόνου φθάσαντος εις το τέρμα. Χειροροτήματα και Ζήτω. Συγχαρητήρια και ύποκλίσεις. Και... τα άλλα θα σας τα πούμε τότε.

Ένθ ο Σουλτάνος άπένεμε τον μέγαν Αστέρα του Όσμανιέ (μεγαλόσταυρον!) εις τον κ. Τρικούπην, συγχρόνως ο βασιλεύς Καλακαούας έπαρραχημοφέρει την Αδελίαν Πάττη. Ο ένας κύριος, ή άλλη κυρία, αλλά και οι δύο... **τεχνείται** τιμηθέντες διά την τέχνην των.

Φίλτατοι Αθηναίοι! Ένας κάποιος Κουλάτος, Χιώτης και δέκατος πέμπτος συμπέτερος του άειμνήστου ευεργέτου σας Ζωζή του Δρομοκαίτη, ήλθεν αυταίς ταίς ημέραις έδω και θέλει και καλὰ να βίψη την διαθήκην του μακαρίτου συμπέτερου του και να σας στερήση του μεγαλοπρεπούς εκείνου μεγάρου το όποϊον όσον ούπω σας ετοιμάζεται. Και εγω λέγω εις τον Κουλάτον αυτον, ως μόνον όρον συμβιβασμού, άφου τέλος πάντων ήτον λέει, του μακαρίτη συμπέτερος, να τω παραχωρήσετε εν καλόν δωμάτιον και περιποίησιν δωρεάν εις το μέλλον Δρομοκαίτειον Μέλαθρον.

Ο Λούκουλλος έστησε την χρυσήν του τράπεζαν εις το επί της Όδοϋ Σταδίου, παρά το Αρτοπωλείον **Σιχ, Νέον Κατάστημα έδωδόμενον και ποτών εύρωπαϊκών**. Τας ημέρας αυτας εκειθεν δύνασθε να προμηθευθήτε την ποιησιν και τας φαντασιοπληξίας των τραπεζών σας. Τα καλλίτερα γαλλικά και άγγλικα ποτά (liqueurs), δια τα όποια θα άνατείλουν εις τα Έστιατορία σας όλαι αι Ίριδες της άλλόφρονος ευδαιμονίας. Εκείνα τα **χοιρομήρια, σαλάμα, γλώσσα** άγγλικα, κατ' ευθειαν από την Βουλην των Κοινοτήτων, **τουρσές, σπαράγγια, μαϊζέλα, κρέατα εντός κουτίων, σακχαρόπηκτα** (fruits glacés), **κονσέρβες**, Χαθιάρι της Γέλας, το πε-

ρίφημο Βούτυρο της Δανιμαρκίας, που δεν ύπάρχει πουθενά, εν Αθήναις, και τί, και τί, και τί. Αφου σας λέγωμεν ότι ο διευθύνων ζωηρότατος κ. **Περικλής Α. Κωνσταντινούπουλος** έννοει να το καταστήση έράμιλλον με τα τοιούτου είδους Καταστήματα Βιέννης, Λονδίνου και Παρισίων.

Τα θαύματα της σιγαροποιΐας

Αμβούργου συνεκεντρώθησαν όλος εν κομφή πυραυλίδι εν τω γνωστώ Καταστήματι Σιγάρων του κ. **Έρρίκου Λίβεν**, επί της Όδοϋ Σταδίου, άπέναντι του Βασιλικού Σταύλου. Αληθή θαύματα! Και συγχρόνως τα πλέον σκερταύλα δώρα! Έχετε μίαν οιάλην Σαμπάνιας. Τί έχει μέσα παρακαλώ; **Σιγάρα**! Να ένα καλαθάκι μπαρμπούνια, τι κρύπτουν τα μπαρμπούνια; **Πούρα**. Έδω ένα τοιχαπτοκόςμητον κουτί μανθάρνια. Και από κάτω, **Σιγάρα**. Παρεΐσι Λεμόνια, άληθινά, ευωδιαζόντα. Και μεσα; Τσιγάρα. Να σύκα, να σαρόδες, να βέργαις, να τάλλαρα, να άστακοί, να τόνοι, και μεσα; **Τσιγάρα**, χρυσοχαρτοπεριβλητα, της Αβάνης, ωραια, κωφοροϋντα όνειρα, έρωτας, σχέδια, κατακτήσεις. Και ή θαυμασιωτέρα συλλογή πιπών εξ ήλεκτρον και σαπίου, τα καλλίτερα δια τους νέους δώρα, εις του **Λίβεν**, εις του **Λίβεν**!

Και εις το άφροροδογαλατοκύζυμομένο άρτοπωλείον του **Σιχ** εν τη Όδοϋ Σταδίου. Εκεί παραγγείλατε, εκεί άγοράσατε, της ζαχαράταις σας **Βασιλόπητες**, τα εδωδιαζόντα **τσουρέκια** σας. Εκεί, εκεί, εκεί!

Είναι πλέον άγνωρίστον το προς την **Πλατεϊαν Συναγματος** από του παρελθόντος Σεπτεμβρίου προσεγγίσαν και μεταξύ των Έμπορικών Γαβαλά και Κοκοροπούλου έγκατασταθέν **Χαρτοπωλείον Πάλλη και Κοδζιά**.

Άγνωρίστον, αφ' ης μετεσεύασε την χαρωπίν αιθουσαν του εις **Έκθεσιν Μποναμάδων**, εκ των ωραιωτέρων, χρυσιμωτέρων, ποιικιωτέρων, πολυτελεστέρων.

Ουδέποτε αι Αθηναί ειδον τοιαυτην συλλογήν **Μελανοδουχείων πολυτελείας**, εκ χαλκού επιχρυσωμένου, εκ λευκού μετάλλου σχεδιογράφου, εξ έβένου, εκ ξύλου ελαϊκίς, πάντα βαρέα, στερεά, αληθείς κόσμοι γραφείων.

Προς τη συλλογή αυτη παρεβάλλεται ως πολύχρωμον στεφάνωμα **Μεγάλη συλλογή Λευκοματών**. Βελοδοκόςμηματα, μαροκινόβλητα, χρυσόσπαρτα, μετά μουσικής, άνευ μουσικής, θαύμα εις τον οφθαλμούς, ωραιόταται εικονοθηκαι δια τα λατρευτά είδωλα των προσφιλών σας.

Και έρχεται ή άνεξάντλητος σειρά των **πορτομονέδων**, και έπονται πολυτελείς **γραφίδες**, και αναμινγόνται **κουτιά ζωγραφικής** και προβάλλουν εργαλεία τεκτονικής δια παιδιά και γίνονται εκεί μέσα **χίλια** λάμψεις δώρων άγαπητών και πρό πάντων στερεών.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΗ ΠΟΙΗΜΑΤΑ
Πωλούνται εν τω γραφείω μας και εις το βιβλιοπωλείον
Αντωνιάδου, Γραφείον Διαπίσεως των παιδων
και βιβλιοπωλείον Νάκη.
άντι δραχμών νέων τριών.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΑΤΡΙΔΙ

Ἡ μεγάλη ρούφα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβούλου! Βασι-
πούλου, διότι τοῦ εἶπαμε ὅτι τ'ἄρσαν τὰ παπούτσι τοῦ
διαδόχου τῆς Δανίας: ἐννοεῖται ὅτι ὁ δημοτικὸς σύμβουλος
(ὁ ἄλλως τε ὡς πολίτης ἐντιμὸς καὶ αξιοσέβαστος) πρὶν
κατὰ καλὴν μας τύχην! ἀνέλθῃ εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦτο, ἦτο
βιομήχανος κατασκευαστὴς ὑποδημάτων, ἀλλὰ δὲν ἔπραξε
νὰ τοῦ κακοφανῇ, διότι βιομήχανος ἦτο καὶ εἰς προεδρὸς
τῶν ἠνωμένων πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, πρὸς περισσοτέ-
ραν μάλιστα βεβαιότητα ἢ πληροσφορηθῆ ἀπο τὸν ἀντιπρό-
σωπὸν μας Ρηγόπουλον, ὅστις ἔκαμε στὴν Ἀμερικὴν καὶ
συχνὰ πυκνά τὴν ἐνθυμεῖται, περισσοτέρον μάλιστα ἀπὸ τὰς
Πάτρας.

Τὸν λιμένα μας ἐξακολουθεῖ νὰ στολιζῇ τὸ θωρηκτὸν
τῆς Ἀγγλίας: Ἀκαμπτος: χθὲς μάλιστα ὁ νομάρχης μας κ.
Ζορμπά: ἐπεσεκέρθη τὸν πλοίαρχον ἐπισήμως (ποῦ χανόμεθα
οἱ Ἕλληνας;) καὶ ἐχαιρέτισθῃ διὰ βολῶν, μπαρόνη τοῦ
πῆγε γαμμένη διὰ τὰ γελοῖα ταῦτα ἔθιμα, καὶ νὰ ἤξευρες
πόσον ὁ Ζορμπά μας ἀρέσκειται εἰς ταύτας τὰς ἐπιδείξεις,
ἀφοῦ μίαν ἑσπέραν εἰς τὸ θέατρον πρὸς τιμὴν τοῦ ἐπιβίαν
τοῦ Ἐθνικοῦ Ἕμνον, καὶ ἐγένεε ἀντικειμενὸν κοινῆς περιε-
ργίας. Πρὶν ὁ νομάρχης μας ἐπισκερθῆ ἐζήτησε πληροφορία:
παρὰ τοῦ ἐνταῦθα γενικοῦ πράκτορος τοῦ Τρικούπη, καὶ ὁ
κ. Παπαλουῆς γυμνασιάρχης ἐδέησε νὰ τοῦ δώσῃ τὴν.....
ἢ μᾶλλον νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἰδέαν τοῦ, τοῦ νὰ ἐπισκερθῇ τὸν
πλοίαρχον τοῦ Ἀκαμπτου, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ὁποῦ ἐπλημ-
μύρησαν κπόψε το θέατρον καὶ μᾶς ἐστέρησαν τοῦ νὰ ἴδω-
μεν ἀνέως τὸν Ριγολέτο, οὗ ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξε θαυμασία.
Αἴθριον ναμένομεν νέον ἐξ Ἰταλίας τενόρον καὶ τὴν Τρίτην
ἔχομεν τὸν Faust, ἀκούτέ τὰ κύριοι πρωτεύουσιάνοι, ὅπου
δὲν ἔχετε τιποτε, καμμίαν διασκεδασιν, τώρα μάλιστα ὁ
που καὶ τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου θέατρον θέλει διακόψει τὰς
παραστάσεις τοῦ χάριν τῶν ἐφορτῶν: μὰ εμεῖς δὲν ἔχομεν
δῆμαρχον περιγρηπὰ πάλιν, καὶ τὰ σπήτια μὲ μάρμαρο, καὶ
τῇ λάσπη ἕως τὸ λαιμὸ, καὶ τοὺς κομφουμένους τῶν Χαν-
τείων, καὶ γαλονάδες ντουζίναις, καὶ κυρίαν Ροζοῦ, καὶ με-
γαλοπρεπῆ ξενοδοχεῖα μὲ μπόλικους καθρέφταις καὶ μαγει-
ρικὴν ὁμοίαν ἐκείνης, ὅπου γράφατε εἰς τὸ χθεσινὸν φύλ-
λον σας.

Ἐσιγυρίσθηκε, ἐφόρσε τὰ ὠραιότερά της ρούφα, τὰ καλ-
λίτερα παπούτσια, ἡ κυρία πλατεῖα Ἀρεως καὶ τῆς λείπει
τὸ καπέλλο τῆς: ἰσοπεδώθη, λαμπραὶ δενδροστοιγίαι τὴν
ἐστόλισαν, τέσσαρας ὠραῖοι πίδακες εἰς τὰ ἄκρα ἐτέθησαν,
εἰς τὸ μέσον ὠραῖα μαρμαρίνη ἐξέδρα κατεσκευάσθη ἰὰ τὴν
μουσικὴν, ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῆς ἐξέδρας στήλη μαρμαρίνη ἐ-
τέθη ὅπως βαστάσῃ ὠραῖον πολυέλιον τοῦ ἀεριοφωτος
πρὸ πολλοῦ κομισθέντα ἐκ Παρισίων: αὐτὸς λοιπὸν ὁ πο-
λυέλιος τῆς λείπει, χάρις εἰς τὸν δῆμαρχόν μας, ὅστις ἐ-
σκέφθη νὰ ἀντικαταστήσῃ μὲ τὴν προσημῆν τοῦ πατρὸς
τοῦ Ρούφου Βενιζέλου. Ἐν τῇ προηγουμένη δὲ συνεδριάσει
τοῦ δημ. συμβουλίου εἰς ἓκ τῶν συμβούλων ἔφερε τὴν πρό-
τασιν περὶ ἀνεύρσεως ἐν τῇ πλατεῖᾳ τοῦ Ἀρεως, προτομῆς
τοῦ Ρούφου, ἄλλος ἐπρότεινε τοῦ Γερμανοῦ, ἄλλος τοῦ Κο-
λοκοτρώνη, ἄλλος τοῦ Ρήγα Φεραίου, ἄλλος περὶ τοποθε-
τήσεως τοῦ πολυελίου, καὶ οὕτω πως ἡ κυρία πλατεῖα μέ-
νει ἀνευ καπέλλου. Ῥωμαῖκο, πάντα Ῥωμαῖκο: τὰ ἴδια τὰ

δικά σας ἔχομε καὶ ἡμεῖς ἐδῶ: καὶ ἔπειτα λέγει οἱ Ἕλλη-
νες δὲν εἴμεθα κούφοι.

Μὲ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς Νέας Ἀστυνομίας μας καὶ κρού-
σματα σπουδαῖα νυκτοκλεπτῶν ἐλαβὸν χώραν: συνελήθηθη-
σαν ὅμως πλείστοι Ἀλεξανδρινοὶ καὶ ἐγκατήθησαν, ἰδίως
διὰ μίαν τελευταίαν κλοπὴν τοῦ πρώην ἀστυνομίου Φιλίπ-
που διὰ δραχμὰς ἑξ̄ χιλιάδας.

Δὲν ἔχομεν ἀστυνομίαν, αὐτοδιοικούμεθα! Ἡ πόλις τῶν
Πατρῶν στερεῖται ἀσφαλείας.

Τραμπουκάκι.

Κατέστη εἰδικότης εἰς Βιβλία τῆς Πρωτοχρ-
νιας τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρμού

BIBLIOΠΩΛΕΙΟΝ Ο «ΚΟΡΑΗΣ»
ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΣ

Πυραμίδες Βιβλίων πολυτελείας, ἐφ' ὧν ἡ βιβλι-
οδετικὴ ἢ μᾶλλον ἡ χρυσοδετικὴ ἔχυσαν τὰς ἀστράπας καὶ
τὰς μαρμαρυγὰς τῶν. Τὰ βιβλία αὐτὰ, τὰ προωρισμένα διὰ
Δώρα Πρωτοχρονιας, εἶναι τὰ ἀνθη τῶν διαφορῶν
εἰδῶν καὶ τάξεων τῶν βιβλίων. Εἶναι γαλλικὰ καὶ ἑλληνικὰ.
Ἐκ τῶν ἑλληνικῶν δὲ σημειοῦμεν τὸν Χειρὰ ἄθα τοῦ Λον-
γυφῆλλω.

Πλὴν τῶν βιβλίων ἔχει καὶ συλλογὴν Λευκωμάτων, ὡς
καὶ ἐκεῖνα τὰ τόσον ἀγαπητὰ εἰς τὰς κορασίδας καὶ δεσπο-
νίδας ἀνθοποιέικιλα ἐπισκεπητήρια.

Ἐπι δὲ τοὺς περιεφθίμους Ἡμεροδείκτας Κωνσταν-
τενίδου, ἀληθεῖς συντρόφους ὄλου τοῦ Ἐνιαυστοῦ, κοσμη-
ματα τοίχων καὶ γραφείων.

ΠΡΙΟΝΕΣ, ΤΟΡΝΟΙ ΕΥΛΟΥΡΓΙΚΟΙ, ΜΗΧΑΝΑΙ ΤΡΥΠΗΜΑΤΟΣ,

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΑ

Α. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

παρὰ τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ

Σχίσσιμον καὶ κατέργασσις παντὸς εἶδους ξυλίας δι' ἀμα-
ξοποιούς, καθεκλοποιούς, ἐπιπλοποιούς, ἐργολάβους οἰκοδομῶν,
κιγκλίδες ἔτοιμοι κλπ. κλπ.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΥΣΑΙ

ΜΙΚΡΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΡΟΣΙΝΗ

ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ρρ. 2 1/2

ΣΤΑΛΑΚΤΙΤΑΙ » 2

ΙΣΤΟΙ ΑΡΑΧΝΗΣ » 1

!! Ἐκδόσεις καλλιτεχνικώταται !!

Ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις

Κορομηλά, Ἀντωνιάδου καὶ Μπέκ